سیویلیکا – ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا CIVILICA.com

محل انتشار: فصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی, دوره 16, شماره 50 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان: صدیقه پورملکی – دانشجوی دکتری زبان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

مجتبی منشی زاده - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه علامه طباطبایی

ارسلان گلفام – دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس

فردوس آقاگل زاده - دانشیار گروه زبان شناسی، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

دستور شدگی فرایندی است که طی آن یک صورت واژگانی به یک عنصر دستوری تبدیل می شود. به کمک این فرایند، تغییرات معنابی یک تکواژ قاموسی در کنار برخی تغییرات مقوله ای و آوایی به عملکرد ساختاری در حوزه نحو می انجامد و سازه های واژگانی سابق برای بیان مفاهیم دستوری انتزاعی مانند زمان، وجه و نمود به خدمت گرفته می شود. از جمله منابع وازگانی هر زبانی، اندام واژه ها هستند که شبکه معنایی بزرگ و بسامد کاربردی فراوانی دارند. مشارکت این دسته از واحدهای واژگانی آزاد در فرایند دستوری شدگی به وسیله پژوهشگران مختلفی گزارش و نشان داده شده است که برخی اندام واژه ها با حرکت در پیوستار دستوری شدگی و دور شدن از معنای مرکزی خود به حرکت اضافه تبدیل شده اند. مقاله حاضر بر آن است در چارچوب عملکرد این فرایند به جست و جوی اندام واژه صورت و الگوی تغییرات این واحد قاموسی در نظام زبان فارسی بپردازد و بر این اساس صورت های بسیط، مشتق و مشتق مرکب اندام واژه صورت بیان شده در فرهنگ کنایات سخن انوری (1383) و فارس نت را در راستای پاسخ به پرسش های ذیل بررسی کرده است: 1- پیوستار تغییرات درباره دستوری شدام واژه مورت چونه است 2) پیامدهای معنایی، واژنحوی و مقوله ای دستوری شدن این اندام واژه چیست کاوش در دادم های نزان فارسی بپردازد و بر این اساس صورت های بسیط، مشتق و مشتق مرکب اندام واژه صورت جای پیامدهای معنایی، واژنحوی و مقوله ای دستوری شدن این اندام واژه چیست کاوش در داده ها نشان داده که این واحد قاموسی نیز مانند دیگر اندام واژه ها در فرایند و پس از اشاره به اندام صورت (معنای مرکزی)، دوچار بسط معنایی و تنزل پایگانی شده و در ساخت ها و نقش های جدیدی حضور یافته است این اندام و رستوری به مثابه حرف ربط مرکزی) در خر شرط و تقابل است. در جریان این تحولات از معنای مرکزی خود دور و دورتر شده تا جایی که در حالت حرف راین و ازه مرد از مرکزی در میرای برای بیانی مرکزی در مرد مان این اندام موری از می این از مردی و شود و بون از هاره به اندام صورت زمای مرکزی)،

> کلمات کلیدی: دستوری شدگی، واژه قاموسی، تغییر معنایی، تغییر مقوله ای، اندام واژه ها

> > لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/994162

